

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 132: Forslag til lov om ændring af lov om udstationering af lønmodtagere. (Forlængelse af revisionsfrist).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 25/1 2006. Første behandling 10/2 2006. Betænkning 1/3 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 98: Forslag til lov om ændring af lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet m.v. (Undtagelse for unge under 18 år).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 7/12 2005. Første behandling 18/1 2006. Betænkning 1/3 2006).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 89: Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om aktiv socialpolitik. (Pligt for unge under 25 år til at tage en uddannelse, suppleret af udlændinges integrationskontrakter, tilbud til kontant- og start-hjælpsmodtagere, som ikke er blevet aktiveret det seneste år, gentagen aktivering, særlig integrationsindsats, bortfald af kontanthjælp til hjemmegående ægtefælle og afskaffelse af ægtefællertilægget, styrket sygeopfølgning over for kontant- og starthjælpsmodtagere og ændring af refusionsbestemmelserne for kontanthjælp m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 30/11 2005. Første behandling 15/12 2005. Betænkning 1/3 2006).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Thomas Adelskov (S):

Vi står nu her anden gang i Folketingssalen og behandler L 89, og vi må desværre konstatere, at det bekræfter de bange anelser, som vi i oppositionen havde ved førstebehandlingen. Det be-

kræfter, at der med det her lovforslag ikke er en tilstrækkelig retssikkerhed for de kontanthjælpsmodtagere, der med det her lovforslag bliver omfattet af reglerne om, at man skal have haft 300 timers beskæftigelse inden for 2 år for ikke at miste sin kontanthjælp.

Det bekræfter, at man kan komme i en situation, hvor det at være placeret i en matchgruppe, i matchgruppe 4 eller matchgruppe 3 eller matchgruppe 2 eller matchgruppe 1, som er selve forudsætningen for, at man kan blive vurderet med hensyn til rådighedskravet om de 300 timer, ikke giver mulighed for at gøre indsigelse mod den matchgruppeindplacering. Den indplacering har man ikke mulighed for at få afprøvet ved andre instanser.

Det er en uheldig situation, som vi ellers ikke kender fra andre sider hverken af vores beskæftigelsespolitik eller for den sags skyld vores socialpolitik, at man som borger i systemet ikke har mulighed for at få afprøvet den afgørelse, der er truffet.

Det bekræfter også, at der er partier i det her Folketing, som er villige til at stille urimelige krav over for borgerne. Det bekræfter, at selv om regeringspartierne og Dansk Folkeparti jo er enige i, at der er nogle borgere, der er så svage, at vi ikke stiller krav om, at de skal være tilmeldt Arbejdsformidlingen, at vi ikke stiller krav om, at de som borgere skal stå i Jobnet, at de skal udfylde deres cv på Jobnet, eller at vi ellers ikke stiller krav om, at de skal opfylde mange af de andre krav, som vi stiller til dem, der i dag er arbejdsmarkedspartate, agter man alligevel at stille krav til dem om et beskæftigelseskrav på 300 timer inden for en 2-årig-periode, ellers kan de risikere at miste deres kontanthjælp.

Med det her lovforslag må vi jo konstatere, at der er en række elementer i selve forslaget, som der kunne have været en bred enighed i dette Folketing om, og som også kunne have fået Socialdemokratiets stemmer.

Kl. 15.00

Vi er enige i, at unge skal sikres, at de kommer igennem en ungdomsuddannelse, hvis de er i stand til at tage en uddannelse; vi er enige i, at der skal ske en aktivering og være aktiveringstilbud til de personer, der er over 30 år og på kontanthjælp; og vi er enige i, at den forkætrede forklædeydelse, som er en form for passiv laden stå til-ydelse, skal væk.

Vi er sådan set enige i, at der skal stilles en lang række krav til kontanthjælpsmodtagere, hvad enten det er danskere eller etniske danske-

re, for at man kan sige, at de er til rådighed for det danske arbejdsmarked. Men vi er ikke enige i, at man skal jage mennesker og stille urimelige krav til mennesker, som ikke er i stand til at efterleve de krav, som vi stiller dem. Her tænker jeg naturligvis på 300-timers-reglen, særlig i forhold til den matchgruppe 4, som vi på alle andre områder undtager fra de arbejdsmarkedspolitiske krav.

Derfor vil Socialdemokratiet ikke kunne støtte det her forslag, og det er os en gåde, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti fortsætter med at insistere på, at man skal jage de svageste i det her samfund.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der en kort bemærkning fra fru Elisabeth Geday. Da det jo er en andenbehandling, skal hun op på Folketingets talerstol med sin korte bemærkning, og derfor er der en lille pause nu.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg vil starte med en kommentar til den ærede ordfører fra Socialdemokratiet. Jeg undrer mig gevaldigt over, om der, efter at forslaget har fået den her kritiske opsang, er lavet en fejl i betækningsbidraget, for af betækningsbidraget fremgår det, at Socialdemokratiet har tænkt sig at undlade at stemme, men ud fra den fremstilling, vi her har fået fra ordføreren, synes jeg, det lød, som om man vil føle sig bedre til mode ved at stemme imod forslaget ligesom Det Radikale Venstre.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Der er sådan set ikke noget underligt i, at Socialdemokratiet undlader at stemme eller – som det hedder – stemmer hverken for eller imod. Som jeg også sagde ved førstebehandlingen af det her lovforslag, er der et hav af elementer, som vi rent faktisk er enige i. Jeg opremsede kort nogle enkelte af dem før, da jeg var på talerstolen. Men der er det her ene element, som regeringen har insistet på, og det gør simpelt hen, at Socialdemokratiet ikke kan stemme for forslaget.

Det, der efter min bedste overbevisning er katastrofen ved det her forslag, er, at man netop kunne have skabt sig en bred enighed, men at man altså har insistet på, at forslaget skulle stå og falde med dette ene element.

At vi stemmer hverken for eller imod, hænger jo netop sammen med, at der er det her ene

afgørende element, der gør, at vi ikke kan støtte forslaget, men vi er på en lang række andre områder rent faktisk enige. Det var vi også i juni måned, da vi forhandlede med regeringen om det her.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Nu er det her jo et fuldstændig centralt område, for diskussionen om 300-timers-reglen – som hr. Thomas Adelskov har påpeget – er jo lige netop årsagen til, at Det Radikale Venstre stemmer imod L 89. Derfor undrer det mig såre, at Socialdemokratiet nu her siger, at det, at man er modstander af 300-timers-reglen, som er en nyskabelse, og som stiller krav til de svage kontanthjælpsmodtagere, som vi ikke stiller til dem på dagpenge, gør, at man undlader at stemme.

Jeg vil gerne bede hr. Thomas Adelskov uddybe over for mig, hvordan Socialdemokratiet, det næststørste parti i Folketinget, kan vælge at undlade at stemme i forhold til sådan en nyskabelse over for kontanthjælpsmodtagerne.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Fordi vi foretager en afvejning af det forslag, der ligger foran os, og den afvejning siger, at der er en række positive elementer i det her forslag; der er en række ting, vi sagtens kunne være med på. Vi kunne også have trykket på jaknappen ved den endelige stemmeafgivning til det her lovforslag, hvis det ikke lige havde været, fordi regeringen havde insisteret på, at det her ene element skulle med. Så derfor stemmer vi, når vi skal have den endelige afstemning om lovforslaget ved tredjebehandlingen – nu er det her kun en andenbehandling – hverken for eller imod forslaget.

Men det betyder jo ikke, at kritikken af 300-timers-reglen ikke er fuldstændig berettiget og korrekt, og det synes jeg også at jeg på udmærket måde redegjorde for før. Det er heller ikke det, jeg hører at fru Elisabeth Geday er uenig i.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

For at følge op på hr. Thomas Adelskovs bemærkninger vil jeg bare citere fra Socialdemokraternes betænkningssbidrag, hvor der står, at Socialdemokratiet ikke vil være med til at stille urimelige krav til svage mennesker, der ikke har mulighed for at kunne klare de krav, som vi stiller dem, og at integrationspolitikken skal inde-

holde både pligter og rettigheder og være rimelig og fair.

Kl. 15.05

I den forbindelse kan det godt undre, at det største oppositionsparti i det her land konkluderer på det her spørgsmål ved at sige: 300-timerskravet er måske ikke lige rimeligt og fair nok til, at vi kan stemme for, så vi undlader. Er det en sådan særlig markant oppositionspolitik? Hvad er det, der er baggrunden for, at man har valgt at sætte sig imellem to stole: at støtte regeringen eller at støtte oppositionen?

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Det her handler sådan set ikke om at støtte nogen som helst i den her sammenhæng. Det handler om, hvad Socialdemokratiet vil stemme til et givet forslag i Folketinget, og det handler om, hvad Socialdemokratiet vil være med til, og hvordan Socialdemokratiet vil agere i fremtiden.

Vi er enige i en række af de elementer, der ligger i det her lovforslag, det har jeg lige tilkendegivet. Der er elementer i det her, som vi er voldsomt uenige i, og derfor kan vi ikke stemme ja til forslaget. Vi har derfor valgt, at vi hverken vil stemme for eller imod.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jamen så bliver jeg nødt til at spørge hr. Thomas Adelskov: Mener hr. Thomas Adelskov, at forslaget om 300-timerskravet er fremmede for integrationen eller skadeligt for integrationen? Mener hr. Thomas Adelskov, at det er fremmede for ligestillingen eller skadeligt for ligestillingen? For det virker fuldstændig underligt at komme med et svar, der hedder: Vi undlader. Altså, man bliver jo nødt til at tage stilling til det her, som er et centralt element i den her lovgivning.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Altså, nu kan man ikke undlade at stemme; man kan stemme ja eller nej eller hverken for eller imod. Og vi har valgt i den her sammenhæng, fordi der er det her element i lovforslaget, at sige: Vi vil hverken stemme for eller imod, vi vil trykke på den gule knap, når det her lovforslag kommer til afstemning.

Men det, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr citerede før, er jo lige nøjagtig rigtigt. Det er rigtigt, at vi ikke vil være med til at stille urimelige krav til

mennesker, som ikke på nogen som helst måde kan honorere dem. Vi vil ikke stemme ja til et lovforslag, som betyder, at personer i match-gruppe 4, som vi i al anden beskæftigelsespolitik og i alle andre sammenhænge siger er så svage, at vi end ikke stiller krav om, at de f.eks. er tilmeldt arbejdsformidlingen, bliver omfattet af regler, hvor de skal opfylde kravet om de 300 timer inden for 2 år.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg kunne godt tænke mig at vide: Hvor grelt skal det være, før Socialdemokratiet kan stemme imod?

Først var Socialdemokratiet med i integrationsaftalen, og så valgte man at springe fra med den vigtige begrundelse – også ud fra en radikal betragtning – at det her simpelt hen var for meget; man kunne ikke byde de svageste i vores samfund, at de bliver frataget deres bistandshjælp, uden at de har fået et tilbud om 300 timers arbejde. Og så står hr. Adelskov her i dag og siger, at der er så mange gode ting i forslaget.

Undskyld mig, men hvorfor har Socialdemokratiet så taget hele den her kamp, hvis det ikke var for at markere et klart socialdemokratisk standpunkt, nemlig at Socialdemokratiet er et parti, der tager vare om de svageste? Det kunne man markere ved at stemme imod det her lovforslag. I stedet for kommer man med sådan en slatten melding, nemlig at man undlader at stemme. Og det er endda det vigtigste overhovedet i lovforslaget, som Socialdemokratiet er imod.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg synes sådan set, der er andre meget vigtige ting i lovforslaget, men det er her, hvor der er en klar kant i forhold til regeringen.

Men nu synes jeg heller ikke, at man skal op-høje sig selv i forhold til andre partier. Altså, De Radikale var med ret langt hen ad vejen i de der forhandlinger. Man skal selvfølgelig ikke referere fra forhandlingerne, men sådan som jeg husker det, var det mest afgørende for Det Radikale Venstre ikke det der med de 300 timer, da vi forhandlede den samlede integrationspakke.

Vi har valgt at sige, at der er mange ting i det her lovforslag, vi er enige i, og hvis man går tilbage og læser referatet af førstebehandlingen og den ordførertale, som jeg holdt, kan man se, at jeg remsede en lang række positive elementer

op, som vi synes er gode i det lovforslag. Men vi vil ikke være med til at stemme for et lovforslag, der indeholder urimelige krav på den her måde, og derfor har vi valgt, at vi hverken vil stemme for eller imod lovforslaget.

Det synes jeg at jeg har redegjort for over for De Radikales anden ordfører på sagen, og jeg synes, jeg har redegjort for det over for hr. Jørgen Arbo-Bæhr, men jeg vil gerne tage endnu en tur med fru Elsebeth Gerner Nielsen, hvis det er sådan, det skal være.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, det er sådan, det skal være, for nu er det fru Elsebeth Gerner Nielsen.

Kl. 15.10

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg appellerer bare til, at der er lidt rygrad. Nu har Socialdemokratiet taget hele den her kamp. Først gik man med i integrationsaftalen, og så sprang man fra den, og nu ender det med, at man bare undlader at stemme til et lovforslag, der er så fuldstændig afgørende for den måde, vi har valgt at skruer velfærdsstaten sammen på.

Jeg prøver at råbe Socialdemokratiet op, for det her drejer sig om fundamentet for vores velfærdssamfund, nemlig at rettigheder og pligter skal følges ad, og jeg har endnu ikke forstået, hvordan Socialdemokratiet kan ende med at undlade at stemme til et lovforslag, der rummer et så essentielt element som det her.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Det skal åbenbart heller ikke kunne lade sig gøre, at jeg får forklaret fru Elsebeth Gerner Nielsen noget som helst i dag. Men jeg bliver bare nødt til at sige, at det her for os har været en afvejning af indholdet af lovforslaget. Det er vel egentlig ikke så vanskeligt at forstå, at vi har vedt elementerne i det lovforslag op mod hinanden. En væsentlig del af det her lovforslag indeholder jo elementer, som klart er socialdemokratisk politik: at der stilles krav til de unge, at man sikrer, at unge under 25 år får en uddannelse, at der sker en gentagen aktivering af personer over 30 år på kontanthjælp, i stedet for de får lov til at gå på passiv forsørgelse.

Alt det fik vi med i den aftale, der lå med regeringen i juni måned. Det, der gik galt, var, at regeringen ikke ville leve op til den del af aftalen, der handler om, at man altså ikke skal stille

urimelige krav til mennesker, der ikke kan leve op til beskæftigelseskravet, og derfor vil vi ikke stemme for det her lovforslag.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre i ordførerrækken, og så er det fru Irene Simonsen som ordfører.

Irene Simonsen (V):

Endnu en gang diskuterer vi det her emne, som jo har været diskuteret siden sidste sommer.

Men jeg er nødt til at korrigere den forrige ordfører lidt, hr. Thomas Adelskov fra Socialdemokratiet.

Det er jo ikke den fulde sandhed, når hr. Thomas Adelskov siger, at man ikke har en klageadgang i forbindelse med matchkategorier. Hvis man bliver frataget sin kontanthjælp i forbindelse med den matchgruppe, man er blevet placeret i, så har man jo en klageadgang. Det vil sige, at hvis man føler, at man bliver ramt, så har man en klageadgang.

Matchkategorierne er sådan set til stor gavn for de ledige. De er nemlig til gavn i forbindelse med at hjælpe dem i arbejde.

Jeg undrer mig i den grad over Socialdemokratiets holdning, for vi står i en situation, vi aldrig har stået i før, hvor vi har den bedste chance overhovedet i historien for at få folk, der har bare en lille rest af arbejdsevne, ind på arbejdsmarkedet, fordi der er mangel på arbejdskraft.

I går var jeg sammen med en masse erhvervsfolk, medlemmer af DI, hvor samtlige kunne sidde og sige: Bare vi kunne få nogle medarbejdere; vi er også parate til at påtage os et ansvar for at hjælpe dem, der er langt væk fra arbejdsmarkedet, ind på arbejdsmarkedet igen. Og så står man her og snakker om en straf til de ledige. Ergo må man jo konkludere, at Socialdemokratiet mener, at det er en straf at komme i arbejde.

Det er trist. Jeg troede engang – det var i hvert fald også det, jeg hørte, imens vi forhandlede det her forlig med Socialdemokraterne, før der gik rod i Socialdemokratiet – at man i Socialdemokratiet syntes, det var et gode at have arbejde, og at det, det her forlig skulle gå ud på, var, at vi skulle hjælpe også de allersvageste ind på arbejdsmarkedet. Det er det, vi gør.

Vi var enige i, at til og med matchgruppe 4 har man, ganske vist i mindre grad, altså også en evne, der er rettet mod arbejdsmarkedet. Det står i bilaget til aftalen, som hr. Thomas Adelskov også har læst, men som han måske har fået en morgenkrydder galt i halsen over. Det

skal jeg ikke kunne sige, men der skete i hvert fald noget.

Jeg undrer mig også, når hr. Thomas Adelskov på den ene side står heroppe og siger, at vi var enige i juni måned, og derfor stemmer Socialdemokratiet hverken for eller imod, og på den anden side kort tid efter siger: Vi var ikke enige med regeringen. Det er godt nok en trist situation.

Det er en trist situation, vi står i, hvor landets næststørste parti ikke vil være med til at tage ansvar for, at de, som har svært ved at komme tilbage på arbejdsmarkedet, kan komme det, netop nu hvor chancen er der. Og det er trist at være tilskuer til, at et parti roder sådan rundt i det, et parti, man må forvente som Danmarks næststørste parti er i stand til at tage et ansvar i forhold til den størrelse, det har, og i forhold til det, der skal gøres også for de svage i vores samfund. Men det må vi jo så lære at leve med, det er der jo ikke noget at gøre ved.

Kl. 15.15

Jeg må bare korrigere hr. Thomas Adelskov, når der bliver sagt, at man ikke har en klageadgang, for det har man jo, hvis man mister sin ydelse som en konsekvens af en placering i matchgruppen; så er der en klageadgang, og det kunne dog være rart at høre hr. Thomas Adelskov sige, at det er tilfældet.

Men vi må jo tage situationen, som den er, og så må vi håbe på, at der på et tidspunkt bliver en større enighed også i landets næststørste parti, og at de vil være med til at løfte det ansvar, der er brug for skal løftes.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Der er tre, der har bedt om en kort bemærkning. Ordføreren bliver nødt til at forlade talerstolen, da det er anden behandling. Og den første, der får ordet for en kort bemærkning, er fru Elisabeth Geday.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Nu har jeg jo været sammen med beskæftigelsesministeren ganske mange gange og har hørt ministeren sige meget ofte, at det ikke skal kunne betale sig at sygeliggøre sig. Det Radikale Venstre har sammen med en række andre oppositionspartier stillet en række ændringsforslag, og et af dem går ud på, at vi ændrer systemet, således at der kan dispenseres for 300-timersreglen, hvis man har gjort en indsats for at bringe sig selv tættere på arbejdsmarkedet, f.eks.

ved at komme i praktik eller tage nogle dansk-kurser eller lignende.

Kan ordføreren for regeringspartiet ikke forklare, hvorfor regeringen ikke vil stemme for det her ændringsforslag, som sikrer, at 300-timers-reglen ikke bliver til et system, hvor man simpelt hen skal elendigøre sig for at sikre sin kon-tanthjælp?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jamen det er så nok også her, hvor De Radikale aldrig nogen sinde har set sigtet med det her, nemlig at hjælpe folk i gang med et rigtigt arbej-de på en rigtig arbejdsplads, så de føler, at de også får brugt de evner, de har.

Ud fra den praksisviden, jeg har, og den er faktisk slet ikke så lille på det her område, kan jeg sige, at lige præcis det, de mennesker har brug for, er at blive anerkendt for de evner, de har, men de føler sig ikke anerkendt for deres evner, når de bliver sat i diverse projekter og praktikker osv. De vil gerne sige: Jeg kan også noget, og jeg skal bruges, i den udstrækning jeg kan bruges. Det bliver man matchet til. Det er jo lige præcis der, værktøjet er godt, så man får mulighed for at bruge de evner, man har.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Det forekommer mig, at Venstres ordfører og jeg taler fuldstændig forbi hinanden. Det, jeg taler om, er, at den eneste måde, hvorpå man kan bli-ve fritaget for kravet om de 300 timer, er, ved at man tilhører matchgruppe 5, altså dem, der er syge og fuldstændig uden evne til at komme ind på arbejdsmarkedet på grund af sygdom.

Det, vi foreslår, er, at man også skal have en anden mulighed for at blive fritaget for 300-timers-reglen, nemlig hvis man gør noget for at bringe sig selv tættere på arbejdsmarkedet – jeg ved ikke, hvad fru Irene Simonsen havde af ned-ladende ord om vores aktive beskæftigelsespoli-tik, men vi foreslår, at det f.eks. kan være ved at tage et danskursus. Hvis man ikke taler dansk og man tager et danskursus, så bidrager man aktivt til at bringe sig selv tættere på arbejds-markedet.

Hvorfor vil Venstre ikke støtte et ændrings-forslag, der går på, at hvis folk gør noget aktivt, så kan de blive fritaget for 300-timers-reglen?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg vil gerne bekræfte det første, fru Elisabeth Geday siger, nemlig at matchgruppe 5 handler om folk, der altså ikke p.t. har en evne, der er rettet mod arbejdsmarkedet, og hvor der derfor skal være en indsats af mere social karakter. Der-for er der taget hensyn til de svageste. Det har netop været vigtigt, så man gør den rigtige ind-sats.

Kl. 15.20

Med hensyn til de 300 timer vil jeg sige, at jeg faktisk i min ordførertale her har stået og fortalt om, hvordan vi aldrig nogen sinde før i historien har haft en større chance for at få folk med bare en lille rest af arbejdsevne ind på arbejdsmarke-det, fordi der i den grad er brug for dem, og for-di arbejdsgiverne er parate til at være med til at løfte også den her opgave.

Det er da at vise respekt over for det enkelte menneske, som kan få lov at yde et stykke ordi-nært arbejde i 300 timer, ud fra hvad man mag-ter. Og så er der jo ikke noget til hinder for, at man også kan gå på et danskursus. Det er der altid åbenhed for, og det er i øvrigt gratis i Dan-mark.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Nu er det jo sådan, at forretningsordenen her i Folketinget sætter visse rammer for ytringsfrihe-den, så jeg kan ikke helt udtrykke, hvad jeg føler om det ordførerindlæg, som blev holdt af Ven-stres ordfører for et øjeblik siden.

Men jeg skal starte med at konstatere, at Ven-stres ordfører åbenbart ikke har forstået det her lovforslag og ikke har forstået de svar på de spørgsmål, der er stillet i behandlingen, hvis det er sådan, at Venstres ordfører mener, at man kan klage over den matchgruppeplacering, man har fået.

For det er jo matchgruppeplaceringen, der er forudsætningen for, om man bliver vurderet ef-ter 300-timers-reglen. Og hvis man nu er – og det er jo ikke nødvendigvis noget ondt, det er jo sådan subjektivt med den matchgruppeplace-ring – fejlplaceret i matchgruppe 4 og i stedet for skulle have været i matchgruppe 5, så skulle man jo i realiteten ikke have været vurderet efter 300-timers-reglen, altså ovre i gruppe 5. Men måske på grund af en lille fejl hos en sagsbe-handler, kan man være placeret i matchgruppe 4 og ryger så for 300-timers-reglen. Og det kan man altså ikke klage over. Man kan kun klage

over, om man ryger for 300-timers-reglen, ikke over matchgruppeindplaceringen.

Jeg bliver bare nødt til at sige til fru Irene Simonsen, at det er meget tydeligt ud fra svarene og lovforslaget.

Så skal jeg sige, at det undrer mig, at hver gang vi har en debat her i Folketingssalen, så har fru Irene Simonsen altid mødt nogen, der lige har sådan og sådan eller kender til sådan og sådan. Jeg synes, at hvis fru Irene Simonsen møder så mange ude i dansk erhvervsliv, der vil tilbyde de her indvandrere nogle job, så skulle hun se at komme i gang. Så skulle hun sige, at de skulle henvende sig nede på kommunen eller på arbejdsformidlingen, og så skulle man tilbyde job til dem.

Hvis de indvandrere så ikke vil tage det job, kan man tage kontanthjælpen fra dem. Så enkelt er det. Men man behøver ikke at vente 3 år på, at nogle af de mest syge og dårlige i det her land skal have frataget deres kontanthjælp, fordi de ikke kan finde 300 timers arbejde med at gøre rent eller være avisbud.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg har snart vænnet mig til, at hr. Thomas Adelskov er tonedøv og har været det i snart et år, så mine forhåbninger om, at det bliver bedre, er såmænd ikke så store mere.

For hvis hr. Thomas Adelskov hørte efter, sagde jeg, at det jo handler om, at hvis man er indplaceret præcis sådan, som hr. Thomas Adelskov siger, i matchgruppe 4, men måske skulle have været i matchgruppe 5, og falder for 300-timers-reglen, så mister man sin kontanthjælp.

I det øjeblik man mister sin kontanthjælp, har man klageadgang. Og det vil sige, at når det får nogle direkte følger, så har man klageadgangen. Det kan hr. Thomas Adelskov ikke benægte, heller ikke i de svar, der er kommet både her i salen og andre steder.

Ja, jeg er da glad for, at jeg færdes udeomkring og hører, hvad der sker uden for disse mure, for det er faktisk ret vigtigt, vil jeg sige til hr. Thomas Adelskov. Så det er der såmænd ikke nogen grund til at stå og være flov over. Det er jeg egentlig ret stolt af. Og jeg kan bare konstatere, at arbejdsgivere kommer med den meddelelse – det var såmænd ikke bare i går, det har vi jo hørt længe – at de har job, de gerne vil have besat, og at de også henvender sig til kommuner

og AF. Og det er jo dybt beklageligt, at de systemer ikke fungerer godt nok til så at få folk af sted.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg bliver nødt til at sige til fru Irene Simonsen, at den der udlægning af, hvad man kan klage over, altså ikke passer. Det, man kan klage over, er afgørelsen om, hvorvidt man har opfyldt kravet om de 300 timer eller ej. Det er det, der bliver afgjort ved en klagesag. Og det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt man har været forkert eller rigtigt indplaceret i den der matchgruppe.

Men det giver mig da anledning til at sige, at det jo så må betyde, at Venstre er indstillet på, at vi i hvert fald med lovforslaget her sikrer, at man også kan klage over matchgruppeplaceringen.

Hvis det skal forstås sådan – og det kan fru Irene Simonsen bare sige – må vi lige have forslaget tilbage i udvalget mellem anden og tredje behandling og have beskæftigelsesministeren til at bekræfte, at det kan man altså, sådan at det ligger helt klart i forhold til lovgrundlaget, at man også i en klagesag, når man falder for den der 300-timers-regel, kan klage over matchgruppeindplaceringen. Det vil være ganske nyt og ganske positivt.

Kl. 15.25

Så vil jeg sige, at når der er så mange arbejdsgivere, der har alle de her job, hvorfor siger fru Irene Simonsen ikke til dem: Kære venner, tag nu og ring til kommunen, tag nu og ring til AF? Så kunne man bruge energien på at få delt de der job – alle de mange dejlige job, som fru Irene Simonsen vælter sig rundt i, når hun er ude sammen med sine venner – ud til dem, der rent faktisk står og mangler et job. Det, der foregår her i dag, er, at fru Irene Simonsen står og antyder, at folk, der er på kontanthjælp, sgu ikke gider arbejde, og at det sådan set bare er et spørgsmål om, at man hellere vil holde dem fra beskæftigelse. Nej, det, der er tale om her, er, at der nogle mennesker, der har så dårlige forudsætninger, at de ikke kan få et arbejde ude hos fru Irene Simonsens venner i erhvervslivet.

Første næstformand (Svend Auken):

Det kan godt være, medlemmer tænker, som hr. Thomas Adelskov siger, men det ligger ikke inden for forretningsordenen at artikulere dem.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Hr. Thomas Adelskov kan jo stille alle de spørgsmål, han har mulighed for at stille, men det, jeg netop siger, er, at hvis det får en direkte konsekvens af være fejlplaceret, i form af at man mister sin kontanthjælp, så har man en klageadgang. Og det ved hr. Thomas Adelskov også godt, men hr. Thomas Adelskov vælger bare at være tonedøv. Og det kan jeg så ikke gøre mere ved. Jeg har brugt de pædagogiske evner, som jeg synes jeg besidder; de er så desværre ikke store nok.

Tiden er jo ved at være forpasset med hensyn til muligheden for at nære et lille håb om, at hr. Thomas Adelskov forstår, hvad det er det handler om, og som hr. Thomas Adelskovs gruppe i øvrigt var enige i sidste år i juni, nemlig at det var den vej, vi skulle gå, og at vi skulle være sikre på, at folk, der havde en evne rettet mod arbejde, blot den mindste evne, og som var indplaceret i matchgruppe 4, også fik chancen for det.

Så står jeg også her og siger, at jeg beklager det dybt, for jeg synes, det er dybt beklageligt, at der ikke ageres, når arbejdsgiverne henvender sig til kommunen og AF for at få folk ud i stillinger, der ikke kræver specielle kvalifikationer. Der vil jeg gerne være med til at arbejde på, at det bliver bedre, meget gerne.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, det store problem egentlig er, at Venstres ordfører på det nærmeste taler fuldstændig sort i forhold til den virkelighed, som Venstres ordfører så også har en vis berøring med.

Men lad mig prøve at stille spørgsmålet lidt mere konkret. Når nu fru Irene Simonsen sidder sammen med sine venner fra Dansk Industri og de siger, at de har masser af job, hvorfor spørger fru Irene Simonsen dem så ikke, hvorfor de ikke ansætter nogle af disse kontanthjælpsmodtagere, som ifølge beskæftigelsesministeren jo godt kan klare 5 timers ufaglært arbejde som avisbud eller rengøringsassistent eller sådan noget, fordi de har sådan en vis form for restarbejdsevne? Hvorfor er det, at de ikke bliver ansat af disse ledere i Dansk Industri? Jeg tror godt, jeg kender svaret, og det tror jeg egentlig også godt fru Irene Simonsen gør. Men er det i virkeligheden ikke et spørgsmål om at sige til sig selv: Jamen hov, der er himmelvid forskel mellem, hvad det er for nogle job, som Dansk Industris ledere efterspørger eller vil udbyde, og så hvad det er for

nogle evner, de her mennesker har, som jo har kæmpeproblemer, som skal løses, for at de kan komme ud på arbejdsmarkedet?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr starter med at konstatere, at jeg taler sort. Det kan da godt være, at jeg taler sort, men der er i hvert fald én ting, jeg ikke gør, og det er at tale rødt. For hvis det var det, jeg var blevet beskyldt for, så var jeg snarere blevet meget bekymret.

Det, jeg jo netop kan høre, når der tales rødt, er, at man vil fastholde klientgørelsen af folk. Man vil fastholde dem som en del af systemerne. Man vil sørge for, at de bliver klientgjort, og man tager ikke udgangspunkt i de evner, de har.

Så jeg synes, det er sørgeligt, at de, der taler rødt, ikke har en erkendelse af, at ethvert menneske sådan set indeholder noget, og at det er vigtigt, at vi tager udgangspunkt i det, og at de får lov til at bruge det.

Kl. 15.30

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det er jo netop det, der er problemet ved dette forslag. Problemet er, at man har en gruppe mennesker, som man støder længere væk fra arbejdsmarkedet. I stedet for at erkende, at de skal have adgangen til arbejdsmarkedet derfra, hvor de står, vil man fratage dem kontanthjælpen.

Hvad betyder det? Det betyder reelt – og det ved vi jo godt alle sammen – at de bliver hensat i fuldstændig passivitet, at de ikke har nogen som helst ret eller adgang til at få noget uddannelses tilbud, eller hvad det skal være, men bliver placeret som hjemmegående, som dem, der må leve af deres ægtefælles indkomst.

Det er jo lige præcis det, der er konsekvensen af det her forslag. I stedet for at sige, at det handler om at give alle de tilbud, der kan få folk ind på arbejdsmarkedet, indfører man en regel, som støder folk væk fra arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jamen så tror jeg, at jeg denne gang vil tage udgangspunkt i at fortælle om nogle andre venner, jeg også møder. Det er den etniske minoritetsgruppe, som har været holdt klientgjort og i passiv forsørgelse, og som har været en del af en klientindustri, som mange har levet af. Og det er

forkasteligt, hvad jeg hører fra den gruppe, og jeg har ondt af de mennesker.

De mennesker er jo mennesker, der indeholder nogle ting. Javel, de er kommet langt væk fra arbejdsmarkedet, for de har sådan set aldrig rigtig fået lov til at stifte bekendtskab med det, fordi man har klientgjort dem og har talt i rødt, som jeg talte om før. Man har syntes, at det var synd, hvis folk skulle have lov at bruge nogle af de evner, de har. Så vores syn er bare absolut forskelligt, vil jeg sige til hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jeg har forstået, hvad hr. Jørgen Arbo-Bæhrs og Enhedslistens holdning er, jeg er bare uenig. Vi er fundamentalt uenige om, hvordan man skal møde de mennesker, som jeg også gerne vil have lov at kalde mine venner, for jeg taler faktisk tit med dem.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er fru Elisabeth Geday.

Elisabeth Geday (RV):

Nu må jeg hellere lige starte min ordførertale med at understrege, at jeg er stand-in for den rigtige ordfører, nemlig hr. Morten Østergaard, som er på tjenesterejse.

Det Radikale Venstre mener, at forslaget her er endnu et eksempel på den grøftegravning mellem dem og os, som vores partileder heldigvis så tydeligt har sagt fra over for. Forslaget cementerer nemlig en opfattelse af, at mennesker med en anden etnisk baggrund end dansk ikke er ligeværdige, ikke fortjener samme vilkår som danske statsborgere og selv bærer det primære ansvar for den ulighed, der eksisterer i det delte Danmark. Og derfor stemmer vi imod forslaget.

Forslaget bryder helt grundlæggende med dansk arbejdsmarkedspolitik. Hvis en kontanthjælpsmodtager ikke selv kan finde et arbejde i 300 timer, så er det hendes egen skyld, så har hun ikke gjort sig fortjent til sin kontanthjælp. De vilkår har vi aldrig budt mennesker på arbejdsløshedsdagpenge, som trods alt er tættere på et job. Og vi ville ikke have stillet de krav til ægteparrene på kontanthjælp, hvis det ikke var, fordi de fleste af dem har en anden etnisk herkomst end dansk.

Flertallet her i Tinget vil altså stille svage borgere over for krav, som stærkere borgere aldrig ville være blevet bedt om at honorere. Og Socialdemokraterne har valgt at sige ingenting. Det synes jeg siger alt om tilstanden i det parti.

Vi ser dog enkelte lyspunkter i forslaget. Først og fremmest er vi glade for den såkaldt ny chance til alle, hvor kommunerne skal vende de sager, der har ligget længe, for at få en aktiv indsats i gang over for den enkelte kontanthjælpsmodtager.

Det Radikale Venstre er dog kritisk over for den bureaukratiske tilskudsmodel, som er en del af forslaget. Vi mener, at det sender et meget uheldigt signal, at de kommuner, der hidtil har klaret indsatsen dårligst, får den største andel af midlerne.

Vi er godt tilfredse med, at der gøres mere, for at unge får en uddannelse, og at uddannelsesvejledningen styrkes, men vi mener, at uddannelsespligten på urimelig vis forskelsbehandler unge på kontanthjælp.

Udvalgsbehandlingen har til vores tilfredsstillelse afklaret, at produktionsskolerne og den forberedende voksenundervisning ikke er berørt af forslaget. Det var der længe usikkerhed om, fordi Beskæftigelsesministeriet og Undervisningsministeriet vist ikke var helt enige om, hvad udlægningen af teksten var.

Kl. 15.35

Det Radikale Venstre mener, at der er et massivt behov for at forbedre integrationsindsatsen, og det behov er bestemt ikke blevet mindre under denne regering. Vi har lagt vægt på at være konstruktive, og stiller derfor her i dag med en række velbegrundede ændringsforslag.

Jeg skal blot lige fremhæve de vigtigste, i et sidste håb om at flertallet vil lytte til en samlet opposition og overveje disse forbedringer.

Når flertallet nu vælger at indføre 300-timersreglen for ægtefæller på kontanthjælp, så foreslår vi, at man i det mindste kan sikre sig, at man ikke på samme tid laver et system, hvor man skal elendig gøre sig for at få ydelser. Jeg skal understrege, at det ikke er mine ord, det er beskæftigelsesministerens. Derfor burde regeringen også kunne støtte vores ændringsforslag, som giver kommunerne mulighed for at dispensere fra 300-timersreglen, hvis den ledige aktivt har forbedret sit arbejdsmarkedsmæssige match.

Hvis ikke flertallet åbner en dispensationsmulighed, så kommer vi med sikkerhed til at høre om mange flere eksempler som det fra Odense, der kom frem for kort siden. 17 ud af 20 sygemeldte kvinder viste sig at være raske, da man undersøgte det nærmere.

Hvis man gennemfører loven her uden vores ændringsforslag, vil desperate kvinder som en sidste udvej være nødt til at sygeliggøre sig for

at komme i den såkaldte matchgruppe 5, som er undtaget fra 300-timers-reglen. Vores forslag betyder, at de kan undgå at miste kontanthjælpen, hvis de i stedet tager kurser, går i praktik eller på anden måde forbedrer deres jobsituation, og det er vel trods alt bedre.

Det Radikale Venstre er dybt bekymret over, at den foreslåede 300-timers-regel fjerner hjælpen fra en gruppe borgere, som systemet selv vurderer ikke kan varetage et normalt job.

Personer i matchgruppe 4 defineres ifølge regeringens egen officielle definition således:

»Borgeren har så væsentlige begrænsninger i kompetencer og ressourcer, at borgeren ikke umiddelbart vil kunne indgå i jobfunktioner på det ordinære arbejdsmarked.«

De personer forventes alligevel at kunne levere 300 timers udstøttet arbejde på 2 år. Og falder man for 300-timers-reglen, ja, så falder man helt ud af systemet; ingen kontanthjælp, ingen aktivering, ingen danskundervisning, ingen løntilskudsjob, intet.

Vi har stillet et ændringsforslag, som retter op på det forhold, og det håber vi får opbakning i sidste øjeblik.

Det Radikale Venstre mener, at 300-timers-reglen er en ligestillingsmæssig katastrofe. For tag ikke fejl, det er kvinderne, der vil miste deres kontanthjælp. På den måde sømmer regeringen kvinderne fast til køkkenbordet. For når kvinderne ikke har deres egne penge, så bliver de endnu mere afhængige af deres mænd.

Hvis nu blot regeringen kunne formå at stemme for vores ændringsforslag om, at optællingen af de 300 timer skal ske løbende og ikke nulstilles hvert andet år, så ville forslaget blive knap så stor en katastrofe for ligestillingen. Vi håber, at fornuften vil indfinde sig her i salen.

Vi frygter, at det her forslag er et ideologisk skoleridt, som vil stigmatisere indvandrerkvinder yderligere i det danske samfund, men vi håber, at flertallet vil besinde sig og tage vores tre ændringsforslag med. Vi har desværre endnu ikke set tegn på, at sammenhængskraften for alvor ligger flertallet på sinde, men håbet lever fortsat.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Og så beder vi hende om at træde ned fra talerstolen, da vi er i gang med anden behandling af lovforslaget. Og så er det fru Henriette Kjær for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Hvis jeg er flink og rar og prøver at sætte mig i De Radikales sted, kan jeg måske godt forstå, at man kan have nogle bekymringer. Det her er en ny lovgivning, og den skal implementeres i kommunerne. Men at begynde at sige, at det vil stigmatisere kvinderne, og at det vil fratage kvinderne al selvstændighed, det må jeg simpelt hen melde fra over for. Det er jo lige præcis det modsatte, som dette lovforslag skal bevirke. I dag er kvinderne jo stigmatiserede, de kan simpelt hen ikke blive mere hverken stigmatiserede eller isolerede, end de er i dag.

For de unge piger går det til dels godt nok. De, der er vokset op her, får en uddannelse og kommer ud på arbejdsmarkedet. Men de, der er kommet hertil via familiesammenføring, eller som er blevet fastholdt i deres roller som husmødre, kommer ikke ud på arbejdsmarkedet, ved at vi fastholder situationen, som den er i dag, og det må De Radikale komme med et bud på, i stedet for blot at skyde det her ned.

Første næstformand (Svend Auken):

Er der tale om et attentat her? Nej. Ordføreren.

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Vores bud ligger faktisk i vores ændringsforslag. Vores forslag indeholder jo lige præcis det, fru Henriette Kjær efterspørger.

Vi foreslår, at hvis kvinderne aktivt gør noget for at forbedre deres egen situation med hensyn til arbejdsmarkedet, tager danskurser, kommer ud i jobpraktik, får søgt nogle stillinger, jamen så skal de ikke mødes med det krav om at få frataget kontanthjælpen.

Jeg er nødt til at vende spørgsmålet om: Vil fru Henriette Kjær ikke fortælle mig, hvad hun vil gøre for de kvinder, som får frataget deres kontanthjælp, altså de kvinder, som nu ikke længere får mulighed for at få de tilbud, som ligger som en del af vores aktive beskæftigelsesindsats? Det kan jeg så spørge hende om, når hun får mulighed for at holde sin ordførertale. Hvordan vil fru Henriette Kjær hjælpe dem fri af køkkengulvet?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg tror slet ikke, at den radikale ordfører har læst det her forslag. Det med at gå på danskur-

sus og alle de andre forberedende ting skal jo ske inden. Det skal jo ske i den proces, man går i gang med nu, hvor sagsbehandlerne i kommunerne begynder at vende bunkerne og forberede de folk, vi taler om her, på den situation, der kan opstå, hvis de ikke har haft de 300 timers erhvervsarbejde.

Derfor er det fuldstændig bagvendt, når De Radikale siger, at vi først begynder, når de 2 år er gået. Nej, vi begynder allerede nu. Så snart lovforslaget træder i kraft, begynder sagsbehandlerne på denne proces med at se, hvad der skal til, for at de mennesker kan komme i job.

Det er jo det, der er så paradoksalt. Det må være en misforståelse. Det må være, fordi man ikke forstår forslaget, og det synes jeg er meget, meget problematisk.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Altså, jeg ville ønske, at jeg kunne være lige så positiv som fru Henriette Kjær. Men hvis vi antager, at sådan en indvandrer kvinde i 2 år har gjort alt, hvad der står i hendes magt for at komme tættere på arbejdsmarkedet; hun har taget alle de kurser, som regeringen nu vil tilbyde hende, hun er kommet til den jobpraktik, som regeringen har tilbudt hende, men det er alligevel ikke lykkedes hende at finde de 300 timers beskæftigelse, synes regeringen så, at den gør denne kvinde en tjeneste ved at fratage hende kontanthjælpen og derved én gang for alle – og det synes jeg vi skal have slået fuldstændig fast – at sømme hende fast til køkkengulvet, for hun får ingen hjælp, i det øjeblik hun ikke modtager en offentlig ydelse i form af kontanthjælpen, hun får ikke længere del i vores aktive arbejdsmarkedspolitik?

Så spørger jeg mig selv: Hvis fru Henriette Kjær tror på, at det har en effekt, hvorfor kan man så ikke stemme for det ændringsforslag, som vi lægger op til, som betyder, at i det øjeblik kvinderne rent faktisk mister deres hjælp, så kan de fortsat i det mindste få lov at få del i de redskaber, som er en del af den aktive arbejdsmarkedspolitik?

Første næstformand (Svend Auken):

Der er mulighed for at melde sig som ordfører. Ellers går vi videre i ordførerrækken, og den sidste ordfører, der foreløbig har meldt sig inden ministeren, er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Udvalgsbehandlingen af det her forslag har jo på sin vis meget godt understreget, hvor uigenomtænkt og hvor uasoialt og ikke mindst hvor diskriminerende forslaget egentlig er. Det handler specielt om den del af det samlede lovforslag, som drejer sig om at fratage ægtefæller i et kontanthjælpsægtepar kontanthjælpen, hvis de ikke er i stand til at have 300 timers arbejde inden for 2 år.

Man kan jo spørge sig selv, hvordan det danske arbejdsmarkedssystem egentlig er skruet sammen. Vi kan f.eks. se en person, som måske har sociale problemer, som måske også lider af en sygdom, som har lidt misbrugsproblemer af en eller anden art, som aldrig har fået en uddannelse, som måske endda har svært ved at snakke i hvert fald et perfekt dansk, som deltager i alt, *alt* hvad samfundet kræver, at man deltager i af uddannelses tilbud og jobtræning, ja, en person, som faktisk er et meget, meget regelret menneske, og som gør alt, hvad samfundet forlanger af vedkommende.

Giver det nogen garanti for, at denne person ikke mister kontanthjælpen efter de 2 år? Giver det nogen garanti for, at personen rent faktisk får 300 timers arbejde? Der er ingen garanti for 300 timers ordinært arbejde, uanset hvor meget man gør for at få det, for det er nu engang sådan med arbejde, at det ikke er noget, man tager, men noget, man bliver nødt til at få tilbudt.

Kl. 15.45

Derfor vil det her forslag, uanset hvad intentionerne er i det, utvivlsomt medføre, at nogle mennesker vil få frataget kontanthjælpen, på trods af at de har gjort alt, hvad de kunne for at skaffe sig et arbejde. Det er efter min mening den mest effektive og måske også den mest nedrige måde at træde på nogle af dem, som i forvejen har det økonomisk svagt og er økonomisk dårligt stillede, og som har sværest ved at få et fodfæste på arbejdsmarkedet. Det kræver meget fra samfundets side at sikre, at de mennesker faktisk kommer på arbejdsmarkedet.

Der er heller ingen tvivl om, hvis man ser på virkelighedens verden, at det her forslag vil få nogle ligestillingsmæssige konsekvenser. Alt peger på, at det primært vil være indvandrerkvinder, den ene del af et kontanthjælpsægtepar, som på den måde står i en overhængende risiko for at få frataget kontanthjælpen.

Det er jo egentlig lidt grotesk, at ligestillingsministeren netop er ved at afslutte en kampagne, som bl.a. er målrettet mod at oplyse indvan-

drerkvinder om deres økonomiske rettigheder. Jeg vil sige det på den måde, at jeg tror, der bliver behov for, når det her forslag bliver vedtaget, også at orientere de kvinder om de manglende økonomiske rettigheder, hvis man vil være ærlig vel at mærke.

Man kan frygte, at det her forslag vil udbyde og forværre en situation, hvor en række af indvandrerkvinderne stødes endnu længere væk fra arbejdsmarkedet, end de er i forvejen.

Der er heller ingen tvivl om, på trods af at forslaget som udgangspunkt jo rammer alle kontanthjælpsmodtagere, uanset om vi snakker om flygtninge, indvandrere eller indfødte danskere, i vid udstrækning er målrettet netop mod at ramme indvandrerfamilier. Bl.a. det faktum, at man vil ramme ægtepar, men ikke samlevende betyder jo, at der vil være en vis form for forskel, da det bl.a. for familiesammenførte ikke sådan lige er til at ophæve et ægteskab. Man kan sige, at det her måske er et forslag, som opfordrer til at ophæve ægteskaber.

Men i alle tilfælde er det at kalde det her for integration at lægge ordet for had. Det er tværtimod et forslag, som vil medvirke til den forpestning af integrationsdebatten, som desværre medvirker til at så splid imellem forskellige grupper i den danske befolkning, og som vil medvirke til, at der opstår større modsætninger, end tilfældet er i dag.

Til sidst bliver jeg nødt til at nævne ordet, som er fuldstændig forkvaklet, nemlig ordet matchgruppe. Udvalgsbehandlingen har jo bl.a. vist, at det her spørgsmål om et skel mellem folk i grupper, imellem dem, der er i matchgruppe 4, og dem, der er i matchgruppe 5, i bedste fald beror på tilfældigheder, i bedste fald beror på et individuelt skøn fra en sagsbehandler i en kommune, hvad der kan være meget svært, og hvor man på den måde kommer til at afgøre menneskers fremtid både med hensyn til, hvilke tilbud de får, og med hensyn til, hvordan de eventuelt kan blive ramt af straf, hvis de ikke har de 300 timers arbejde.

I værste fald er hele det her spørgsmål om matchgrupper et oplæg til misbrug. Det er et oplæg til, at den enkelte kontanthjælpsmodtager i sin afmagt over ikke at kunne få arbejde sygeliggør sig selv, forsøger at få placeret sig selv så langt væk fra arbejdsmarkedet som muligt for at undgå den totale økonomiske katastrofe ved fuldstændig at miste retten til kontanthjælp.

Kl. 15.50

Så er vi fremme ved klageadgangen. Det er jo fantastisk, hvis man forestiller sig en situation, hvor en kontanthjælpsmodtager bliver placeret i en matchgruppe – lad os bare kalde den matchgruppe 4. Det er der ikke nogen, der kan klage over, derefter er der en ny samtale med sagsbehandleren, og det er stadig væk matchgruppe 4, selv om vedkommende måske gør meget, og så fremdeles i 2 år. Efter de 2 år, hvor man ikke har haft nogen klageadgang i forhold til, hvordan man er blevet placeret, kommer man i den situation, hvor det får konsekvenser. Så er det, at både beskæftigelsesministeren og Venstres ordfører siger: Ja, så kan man klage.

Men er der nogen som helst, der kan overbevise mig om, at det er en reel klageadgang? Man har jo længe været klar over, at den pågældende var indplaceret i en matchgruppe, og placeringen dér er jo det, der er hele basis for, om vedkommende får frataget sin kontanthjælp eller ej. Når man så efter de 2 år kan klage, mener jeg ikke, det er andet end varm luft i en hornlygte.

Til sidst bare for at understrege det: De ændringsforslag, der er stillet af Det Radikale Venstre, støtter Enhedslisten. Vi betragter det som nogle plastre på et ganske vist meget stort åbent sår, men i hvert fald vil de tage toppen af de værste af de konsekvenser, der er af det her forslag, og derfor støtter vi ændringsforslagene.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg siger tak til ordføreren, og så er det ministeren.

Før ministeren får ordet, skal jeg gøre opmærksom på, at vi kalder til afstemning nu. Der vil også blive kaldt til afstemning senere hen, og der vil også blive foretaget afstemninger efter kl. 17 i dag. Reglen om, at der ikke stemmes efter kl. 17, omfatter kun forespørgsler, omfatter ikke andenbehandling, og vi agter at gennemføre andenbehandlingerne som foreskrevet efter forretningsordenen i dag. Det vil jeg bare gøre opmærksom på for god ordens skyld.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Debatten viser jo, at venstrefløjen stadig ikke kan forlige sig med tanken om, at der skal gennemføres en ordentlig integrationspolitik her i landet, og derfor er det jo lidt beklæmmende at høre, hvorledes man kritiserer det her forslag. Den konservative ordfører gjorde jo meget klart, hvad hele meningen med det her er, nemlig at vi afsætter ret mange midler til at sætte ind og op-

kvalificere folk, inden 300-timers-reglen slår igennem.

Men må jeg godt bare sige om min afslutning på denne her andenbehandling, at jeg er rystet over den sprogbrug, der anvendes i betænkningen. Jeg vil godt citere, hvad Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten siger. De mener for det første, at lovforslaget helt overordnet bygger på en principiel holdning om, at mennesker med en anden etnisk baggrund end dansk ikke er ligeværdige – altså, forslaget bygger på racisme – ikke fortjener samme vilkår som danske statsborgere og endelig selv bærer det primære ansvar for den ulighed, der eksisterer i det delte Danmark.

Jeg vil utrolig gerne bede om, at De Radikales ordfører, at SF's ordfører, og at Enhedslistens ordfører kommer herop på talerstolen og udtaler, at dette forslag er et racistisk forslag. For hvis noget forpester debatten her i landet, så er det jo lige præcis den måde, som Enhedslisten, SF og Det Radikale Venstre argumenterer på i det her forslag. Her skal jeg give hr. Thomas Adelskov den kredit, at han ikke er faldet for at kalde det her lovforslag racistisk.

Men jeg synes, det er en skændsel, og jeg vil utrolig gerne høre ordførerne fra de tre partier komme op på talerstolen og udtale, at dette forslag bygger på racisme.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ministeren. Der er faktisk tre, der har bedt om ordet. Og det er ingen af dem, der har rejst sig op nu, der får det først. Det er nemlig hr. Thomas Adelskov, der får den første korte bemærkning, efter ham er det fru Elisabeth Geday og hr. Jørgen Arbo-Bæhr. Derefter er der afstemning.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Det er sjældent, man bliver rost af ministeren. Så skal man jo begynde at blive en lille smule nervøs.

Men jeg vil faktisk gerne spørge ministeren om følgende: Det er sådan, at hvis man bliver vurderet efter 300-timers-reglen, kan man klage over den vurdering, men indbefatter den klage, hvilket Venstres ordfører tidligere i dag sagde heroppefra, at man også vil kunne klage over sin matchgruppeplacering, og at afgørelsen om matchgruppeplaceringen f.eks. under en klagebehandling vil kunne blive omstødt af ankenmyndigheden? Det har ikke stået klart i ud-

valgsbehandlingen, og det har ikke stået klart i dag, og jeg tror simpelt hen, at Venstres ordfører fuldstændig har misforstået forslaget. Det var den ene del.

Kl. 15.55

Den anden del er, at jeg bare lige skal bede beskæftigelsesministeren om at bekræfte, at man også i den her sag har kørt Det Konservative Folkeparti over. Jeg står her med en artikel fra den 27. oktober 2005 i Politiken, hvor den konservative arbejdsmarkedsordfører, hr. Jakob Axel Nielsen, er citeret for at sige, at hvis folk er i matchgruppe 4, men det viser sig, at de har søgt og søgt uden held, så tilhører disse ledige formentlig matchgruppe 5. Altså vil man så kunne blive omplaceret til matchgruppe 5 og ikke være omfattet af 300-timers-reglen?

Det er ikke en del af det her lovforslag, vi i dag behandler. Man har kørt De Konservative over, og man står fast på, at uanset hvad så skal folk vurderes efter 300-timers-reglen i matchgruppe 4.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil godt om klageadgangen sige, at placeringen i matchgrupper ikke er en afgørelse, og derfor kan man jo ikke klage over placeringen isoleret set. For rigtig mange vil placeringen også være uden betydning for retten til hjælp. Men hvis placeringen indgår i grundlaget for en afgørelse om retten til hjælp, kan der klages over afgørelsen vedrørende hjælpen efter de almindeligt gældende regler.

Lad mig give et eksempel: En gift kontant-hjælpsmodtager opfylder ikke 300-timerskravet. Pågældende mener, at de sidste 24 måneder bør forlænges med 6 måneder, fordi hans arbejdsevne i 6 ud af de 24 måneder har været så begrænset, at han ikke har kunnet opnå beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked. Det sociale nævn, eventuelt Ankestyrelsen, skal så tage stilling til denne påstand, når de vurderer, om han opfylder betingelserne for at modtage hjælp.

Der vil selvfølgelig i reglerne også blive fastsat regler for, at der skal varsles i god tid, at man skal vejlede om, hvad konsekvenserne er, og at man skal yde aktiv bistand med jobsøgningen.

Så giver retssikkerhedsloven endelig mulighed for en særlig hurtig sagsbehandling i de sociale nævn.

Dermed kan jeg så sige, at der er mulighed for at klage, og at der jo, som eksemplet viser, også indgår påstand om, at man ikke har haft arbejdssevne i 6 ud af 24 måneder.

Første næstformand (Svend Auken):

Inden ordføreren får ordet, vil jeg lige gentage det, jeg sagde før: Vi stemmer, så snart de korte bemærkninger til ministeren er overstået. Så vil der blive slukket for afstemningsknappen, og så vil der blive tændt for den senere hen, idet vi agter at gennemføre alle andenbehandlingerne i dag inklusive afstemningerne.

Aftalen om, at vi ikke har afstemninger efter kl. 17, gælder forespørgsler, gælder ikke normalt ved anden- og tredjebehandlinger, så vi regner altså med at gøre arbejdet færdigt i dag.

Og så er det her hr. Thomas Adelskov til beskæftigelsesministeren.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg forstod på ministerens besvarelse, at man altså ikke kunne anke over matchgruppeindplaceringen, men man kunne anke over den afgørelse, som betød, at man mistede de 300 timer. Det er sådan set det, der er hele hovedproblemet.

Den anden del af mit spørgsmål fik ministeren ikke svaret på. Jeg skal bare endnu en gang have bekræftet, at man i den her sammenhæng har kørt over Det Konservative Folkeparti, som ellers åbenbart delte den samme bekymring som os andre om, at der er mennesker i matchgruppe 4, som ikke kan leve op til beskæftigelseskravet og ikke kan få et arbejde. Jeg vil gerne igen citere den konservative arbejdsmarkedsordfører, som den 27. oktober sidste år sagde til Politiken:

»Vi stiller nogle krav, fordi vi netop gerne vil have, at de skal have berøring med arbejdsmarkedet.« De Konservatives arbejdsmarkedsordfører Jakob Axel Nielsen mener ikke, at det kan være et problem for de ledige i Match 4 at finde arbejde. »Men hvis det viser sig, at de har søgt og søgt uden held, så tilhører de ledige formentlig Match 5.«

Det accepterer man ikke i dag. Der er ikke den her mulighed for, at mennesker i matchgruppe 4 altså kan blive undtaget fra reglen, at de kan blive overflyttet på baggrund af manglende job efter søgning og de så dermed kan blive undtaget for 300-timers-reglen.

Kl. 16.00

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der har i dette forløb ikke været nogen uoverensstemmelse overhovedet mellem Venstre og Det Konservative Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg har jo, som jeg tidligere sagde, været sammen med beskæftigelsesministeren ganske ofte, hvor han har udtalt sig negativt om initiativer, hvorefter det kan betale sig for mennesker at sygeliggøre sig, og derfor vil jeg gerne spørge ministeren direkte, om regeringen vil stemme for det ændringsforslag, som Det Radikale Venstre har stillet, som sikrer, at 300-timers-reglen ikke bliver et system, hvor man skal elendig gøre sig for at få sin kontanthjælp, altså den her regel om, at man skal sygeliggøre sig for at blive en del af matchgruppe 5 og derved undgå at blive ramt af 300-timers-reglen.

Vil ministeren ikke gøre rede for, hvis regeringen siger nej, hvorfor regeringen ikke vil stemme for lige præcis det ændringsforslag?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Fordi ideen i lovforslaget er at indføre en objektiv 300-timers-grænse. Men må jeg godt spørge fru Elisabeth Geday igen: Vil fru Elisabeth Geday ikke godt bekræfte fra denne talerstol, at Det Radikale Venstre mener, at dette lovforslag er et racistisk lovforslag?

Det Radikale Venstre skriver i betænkningen, at det bygger på en principiel holdning om, at mennesker med anden etnisk baggrund end dansk ikke er ligeværdige, ikke fortjener samme vilkår som danske statsborgere og selv bærer det primære ansvar for den ulighed, der eksisterer.

Jeg synes, det ville klæde den radikale ordfører at komme op på talerstolen og vedkende sig det, der står i det her betækningsbidrag til lovforslaget om, at det skulle bygge på racistiske holdninger.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg tager ministerens bemærkninger som udtryk for, at regeringen ikke vil stemme for vores forslag om, at man kan dispensere fra 300-timers-reglen, hvis folk gør, hvad de kan, for at bringe sig selv tættere på arbejdsmarkedet. Men så vil

jeg gerne spørge regeringen: Vi har også stillet et ændringsforslag, som går på, at man opgør de 300 timer løbende, sådan at man ikke efter 2 år bliver nulstillet og derfor må starte forfra igen.

Altså, hvis en kvinde har optjent 254 timers ordinær beskæftigelse og der så er gået 2 år, hvorfor kan vi så ikke gøre det sådan, at de 254 timer så stadig væk tæller med i en ny 2-års-periode? Det kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren om, for det ville efter vores opfattelse lidt mindre gøre det her forslag til en ligestillingsmæssig katastrofe.

Til det øvrige har jeg absolut ingen bemærkninger. Det med racisme står for ministerens helt egen regning.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg kan kort bekræfte, at vi ikke stemmer for de radikale ændringsforslag. Men nu vil jeg gerne citere fra betænkningen igen:

»Det Radikale Venstres, Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens medlemmer af udvalget mener for det første, at lovforslaget helt overordnet bygger på en principiel holdning om, at mennesker med en anden etnisk baggrund end dansk ikke er ligeværdige, ikke fortjener samme vilkår som danske statsborgere og selv bærer det primære ansvar for den ulighed, der eksisterer i det delte Danmark.«

Må jeg godt tage det som udtryk for, at fru Elisabeth Geday ikke fra den her talerstol tør bekræfte det, man selv skriver i betænkningen? Jeg vil godt sige, at jeg synes, det er et bidrag til at forpeste tonen i debatten om integration her i landet at skrive den slags ting, men det gør det jo faktisk endnu sørgeligere, at ordføreren ikke engang tør stå ved det på talerstolen. Nu skal vi jo så have Enhedslistens repræsentant og SF's repræsentant på talerstolen, og der kan vi måske så få bekræftet det, der står i betænkningens bidraget.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg synes undtagelsesvis, at jeg vil give den radikale ordfører lejlighed til at få ordet, hvis hun ønsker det, for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg takker formanden. Jeg vil da gerne sige, at jeg fuldstændig står ved det, der er skrevet i betænkningens bidraget. Jeg har da sågar citeret det i

min ordførertale, så jeg står fuldstændig ved, at det her forslag cementerer en opfattelse af, at mennesker med en anden etnisk herkomst end dansk ikke er ligeværdige, ikke fortjener samme vilkår som danske statsborgere og selv bærer det primære ansvar for den ulighed, der eksisterer i det delte Danmark. Det står jeg fuldstændig ved på Det Radikale Venstres vegne.

Kl. 16.05

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er sørgeligt at skulle konstatere, at tonen i integrationsdebatten bliver sådan, at man skal beskyldes sine politiske modstandere for at være racister. Det er ufatteligt, at det kan forekomme i en betænkning, og at man frejdigt stiller sig op her og siger det. Jeg tror faktisk, det er ret uheldigt i det danske Folketing, at noget sådant forekommer.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes for det første, at beskæftigelsesministeren måske skulle prøve at få blodtrykket til at falde en anelse. Jeg tror faktisk også, hvis man nu prøver igen at læse det her betænkningens bidrag og så giver beskæftigelsesministeren den opgave at lede efter ordet racisme eller racistisk eller sådan noget, at så vil han ikke kunne finde det ord. Det er bare for, at alle skal være klar over, at det ord ikke er brugt, det er heller ikke ment.

Det, der er ment, er det, der står. Det er nemlig, at udgangspunktet for den politisk, som man kalder integrationspolitik, er en holdning om, at folk af anden etnisk baggrund ikke er ligeværdige og ikke skal have de samme vilkår som indfødte danskere.

Vi kan tage et eksempel. Vi kan jo tage det eksempel, der hedder starthjælpen, en anden del af det, man kalder integration, som er udtryk for lige præcis den holdning. Vi kan også tage det eksempel, at man nu i 10 år har ført en arbejdsmarkedspolitik baseret på nogle principper om nedskæringer for den ene og den anden gruppe af forskellige grunde. Men i det øjeblik, man nu begynder at kalde det integration, altså målrettet mod flygtninge og indvandrere, så siger man, at nu er det ikke nok bare at lægge loft over eller sætte ydelser ned, nej, nu vil man fratage folk retten til kontanthjælp.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil bare kort konstatere, at al den lovgivning, vi er initiativtagere til, gælder for både danskere, udlændinge, rødhårede, sorte, kinesere, eller hvad det nu måtte være. Og derfor vil jeg gerne sige til hr. Jørgen Arbo-Bæhr, at når man siger i betækningsbidraget, at lovforslaget helt overordnet bygger på en principiel holdning om, at mennesker med en anden etnisk baggrund end dansk ikke er ligeværdige, så er det for mig det samme som at sige, at det her bygger på racisme.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg bliver desværre nødt til at prøve igen at sige til beskæftigelsesministeren, at det godt kan være, at man sørger for at lave en lovgivning, som på et vist plan siger, at den rammer alle. Men hvordan er virkeligheden? Beskæftigelsesministeren ved mindst lige så godt som jeg, hvad virkeligheden er for de mennesker, der er på start-hjælp. Det er jo primært folk, der er på introduktionsydelse. Så sådan er virkeligheden.

Når vi nu snakker om det her forslag, så er det jo ikke tilfældigt, at det er en del af en såkaldt integrationspakke og dermed selvfølgelig har det overordnede udgangspunkt, der hedder, at det her er målrettet flygtninge og indvandre-re. Derfor er den såkaldte ligebehandling ikke reel.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Virkeligheden er, at dette lovforslag gælder for alle, og derfor er det noget fuldstændig vrøvl, hr. Jørgen Arbo-Bæhr står og siger. Jeg synes, hr. Arbo-Bæhr lige så godt kan indrømme, at det, der står i det her betækningsudkast, er, at dette er racistisk.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Anne Bastrup og efter hende og ministerens svar regner jeg med, at vi går til afstemning.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg synes, at ministeren skulle prøve at involvere virkeligheden. Jeg vil vædde en god flaske

rødvind med ministeren på, at når vi ser det her lovforslag møntet ud om et år, så er mindst 90 pct. af dem, der er omfattet af lovforslaget, den lov, der kommer til at gælde, mennesker med anden etnisk baggrund. Og derfor er det jo slet ikke forkert, når vi skriver, at det er bestemte grupper, man med dette lovforslag ønsker at ramme – i ministerens terminologi er det at hjælpe, i vores terminologi er det at ramme.

Derfor kan jeg slet ikke forstå, at når ministeren ønsker at lave en god integration, ønsker at sørge for, at folk med anden etnisk baggrund kommer ud på arbejdsmarkedet, og når vi så skriver, at dette lovforslag rammer dem, og at vi ikke er enige i den ånd, der ligger i lovforslaget, at vi ikke er enige i den metode, der ligger i det, så bliver ministeren sur. Det forstår jeg simpelt hen ikke.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg respekterer fuldt ud, at venstrefløjen vil løse integrationsproblemer på en helt anden og bedre måde. Det har jo så bare, kan man sige, historien imod sig, for det, vi er i gang med, er at reparere på mange års forsømmelser.

Må jeg godt sige til fru Anne Bastrup, at der står her på Socialistisk Folkepartis vegne, at lovforslaget helt overordnet bygget på en principiel holdning om, at mennesker med en anden etnisk baggrund end dansk ikke er ligeværdige. Er det ikke et udtryk for, at SF mener, at det er et racistisk lovforslag?

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Nu er det ministeren, der anvender det begreb. Vi har ikke anvendt det. Vi har ikke anvendt begrebet racisme, vi har ikke kaldt det her racistisk. Vi har sagt, at dette lovforslag er os inderligt imod. Det rammer en ganske bestemt gruppe. Jeg har væddet en flaske rødvind på, at det kommer til at ramme folk med anden etnisk baggrund. Det skriver vi i bemærkningerne, og ministeren bliver vred.

Når ministeren bliver vred på det her niveau, så er det, fordi ministeren bliver ramt. Så er det, fordi ministeren simpelt hen synes, at vi har ret, og bliver sur på os, fordi vi har ret. Det må jo være konklusionen.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Så vil jeg tillade mig at konkludere, at fru Anne Baastrup mener, at dette lovforslag ikke er racistisk.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 47 stemte for, 59 imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 47 stemte for, 60 imod.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes, idet 47 stemte for, 61 imod.

Ændringsforslag nr. 6-10 vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 93: Forslag til lov om ændring af integrationsloven og udlændingeloven. (Integrationskontrakter, erklæring om integration og aktivt medborgerskab, skærpede betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, uddannelsespligt for unge nyankomne udlændinge, sygeopfølgning over for sygemeldte introduktionsydelsesmodtagere m.v.).

Af integrationsministeren (Rikke Hvilshøj). (Fremsat 30/11 2005. Første behandling 15/12 2005. Betænkning 21/2 2006).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Irene Simonsen (V):

Vi er overhovedet ikke i tvivl om, at det her lovforslag har en masse fortræffeligheder i sig, og at vi rent faktisk nu er på vej mod at kunne få rettet op på integrationen, komme den rigtige vej, få skabt en rigtig start for de udlændinge, der kommer til Danmark, hvad enten det er på den ene eller den anden måde.

Kl. 16.15

Derfor må jeg nok sige, at det var lidt rystende at se det betækningsbidrag, som SF har afgivet her. Og nu er jeg nødt til at læse et uddrag af teksten op, men det uddrag er sigende for, hvad den tekst generelt indeholder. Og jeg må sige, at det dog er noget af det voldsomste, jeg nogen sinde har oplevet i et betækningsbidrag. Vi er virkelig ude på kanten af, hvad jeg måske synes man kan. Jeg læser noget af det sidste, hvor der står:

»I »danskhedens« navn har vi skridt for skridt vænnet os til, at vi udviser vore mest udsatte medmennesker, skønt der består en begrundet mistanke om, at de vil blive forfulgt, udsat for tortur eller simpelthen forsvinde sporløst i deres hjemlande. Med lovgivningen som våben splitter vi familier ad, skiller forældre fra børn, mænd fra hustruer og sender politisk forfulgte i armene på deres forfølgere. En fremfærd, der i sin administrative, rationelle umenneskelighed har mindelser om den behandling, de tyske jøder blev udsat for, da de af det danske Justitsministerium blev sendt tilbage til det nazistiske Tyskland i 1930.«

Ergo, det her lovforslag og de, der har fremsat det og stemmer for det her, skal sammenlignes med nazisme, altså vi fremstår som nazister. Så er vi dog langt ude. Og jeg synes, hvis hr. Villy Søvndal vil lytte efter, hvad der bliver sagt heroppe, at det kunne være rart at høre, om SF's ledelse er enig i det her, om den vil støtte op om sådan en tekst.

Det kunne da også være virkelig betimeligt at høre, om SF's ledelse synes, at hr. Kamal Qureshi har håndteret den her sag på en rigtig måde ved at have optrådt med tekst og udtalt sig med noget, der ligner det, jeg lige er kommet med her, I 60 Minutes og ved i den grad have været med til